

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **JUDr. Z. H.** proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 2. 12. 2010, č. j. O-343896/70485/2009/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2014, č. j. 8 A 31/2011 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 11. 2009, č. j. O-343896/14511/2004/ÚPV, zamítl přihlášku ochranné známky ve znění „iadvokat“ podanou žalobcem. Postupoval podle § 22 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“), neboť dospěl k závěru, že přihlašované označení je vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek na základě § 4 písm. a) téhož zákona.

[2] Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce rozklad, který předseda žalovaného zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil rozhodnutím citovaným v záhlaví tohoto rozsudku.

[3] Žalobce rozhodnutí předsedy žalovaného napadl u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který jeho žalobu zamítl rozsudkem citovaným v záhlaví.

[4] Soud nejprve rekapituloval průběh řízení, relevantní zákonnou úpravu a judikaturu. Zdůraznil, že rozlišovací způsobilost přihlašovaného označení je třeba posuzovat z hlediska průměrného spotřebitele, tedy brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného spotřebitele.

[5] Následně přistoupil k žalobním námitkám. V první řadě uvedl, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Předseda žalovaného dle jeho názoru srozumitelně vysvětlil, proč přihlašované označení nemá schopnost rozlišit přihlašované služby pocházející od různých subjektů. Městský soud shmul, že správní orgán vycházel ze skutečností zjištěných v průběhu správního řízení, umožnil účastníkům řízení se k nim vyjádřit a rozhodnutí dostatečně odůvodnil.

[6] Poté v seznamu advokátů České advokátní komory ověřil, že žalobce je v něm zapsán a má registrovanou doménu www.iadvokat.eu a e-mailové schránky X a Y. Následně nicméně uvedl, že tyto skutečnosti nemají vliv na zápis přihlašovaného označení.

[7] Na tomto základě shodně jako předseda žalovaného dovodil, že lze jen stěží dospět k závěru, že průměrný spotřebitel bude přihlašované označení ve vztahu k přihlášeným službám zařazeným do třídy 35 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb (dále jen „Niceské dohody“; do této třídy jsou zařazeny reklamní, inzertní, propagační činnost, příprava a vyhotovení daňových přiznání, daňové poradenství, pomoc při řízení obchodní činnosti, obchodního a podnikového managementu, účetní poradenství a služby v oblasti účetnictví, vedení dražeb) vnímat jako ochrannou známku. Tyto služby sice přímo nesouvisí s poskytováním právních služeb, nicméně průměrný spotřebitel nebude přihlašované označení vnímat jako fantazijní, tedy s rozlišovací způsobilostí.

[8] Pokračoval, že služby zařazené do třídy 41 Niceské dohody (kam je zařazeno vzdělávání, školení, výchova a vyučování, včetně výuky cizích jazyků a výuky právní, publikační činnost) je třeba posuzovat s ohledem na jejich účel. Průměrný spotřebitel bude jakékoli formy vzdělávání a publikační činnost pod označením „iadvokat“ vnímat jako služby přímo související s právním vzděláváním a úzce související s činností advokáta, neboť není neobvyklé, že advokáti vykonávají vzdělávací a publikační činnost.

[9] Doplnil, že běžné prvky „i“ a „advokat“ nejsou ani ve spojení nezvyklé. Relevantní veřejnost dotčené označení vnímá jako poskytující informace ohledně povahy služeb, které označuje, nikoli jako údaj o jejich původu.

[10] Závěrem se zabýval námitkou porušení zásady legitimního očekávání, kterou žalobce dovozoval proto, že do rejstříku ochranných známek byla zapsána slovní ochranná známka ve znění „e-arbiter“, což je také označení určitého povolání. Městský soud zdůraznil, že předmětem správního řízení nebylo posouzení oprávněnosti zápisu ochranné známky „e-arbiter“, proto ani nelze dospět k závěru, zda žalobce legitimně očekával zápis své ochranné známky. Vždy je nutno vzít v úvahu dojem, jakým označení působí, s přihlédnutím k povaze výrobků a služeb a dalším relevantním faktorům. Odlišnému posouzení zápisné způsobilosti může dle městského soudu svědčit i to, že proti zápisu této přihlášky nebyly podány připomínky podle § 24 zákona o ochranných známkách. V postupu předsedy žalovaného neshledal libovůli ani nerovné zacházení.

pokračování

[11] Obiter dictum uvedl, že žalobce by zápisem ochranné známky „iadvokat“ získal neoprávněnou soutěžní výhodu v rozporu s cílem sledovaným čl. 2 směrnice č. 89/104/EHS, první směrnice Rady, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách.

[12] Proti rozsudku městského soudu nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností.

II. Obsah kasační stížnosti

[13] Stěžovatel podřadil důvody kasační stížnosti pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[14] Napadený rozsudek je dle jeho názoru nepřezkoumatelný, neboť městský soud se dostatečně nevypořádal s námitkou nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí. Předseda žalovaného v odůvodnění svého rozhodnutí pouze citoval závěry judikatury (které stěžovatel nezpochybňoval), podrobně však nehodnotil jejich aplikaci na zjištěný skutkový stav.

[15] Stěžovatel mu konkrétně vytkl, že není zřejmé, jakým způsobem dospěl k závěru, že označení „iadvokat“ nebude mít rozlišovací schopnost ve vztahu ke službám ve třídách 35 a 41. Ty jsou totiž zcela odlišné od služeb právních. Přihlašované označení je navíc složeninou slova „advokat“ a dalšího slovního prvku, což význam označení posouvá. Podotkl, že advokáti nejsou jedinými ani primárními poskytovateli přihlašovaných služeb.

[16] Nadále trval na svém názoru, že přihlašované označení má ve vztahu ke službám zařazeným do třídy 35 a 41 rozlišovací způsobilost. Relevantní spotřebitel jej může vnímat jako označení advokátních/právních služeb elektronickou cestou, proto označení s přihlašovanými službami nesouvisí, neodkazuje na ně a nepopisuje je. Svůj názor podpořil také tím, že má zaregistrované domény www.iadvokat.cz, www.iadvokat.eu, www.iadvokat.hk, s nimiž si jej spotřebitelé spojují a je jim známý. Městský soud však tyto otázky posoudil nesprávně.

[17] Na argumentaci městského soudu týkající se ochranné známky ve znění „e-arbiter“ reagoval konstatováním, že svou námitkou nesměřoval k přezkumu zákonnosti zápisu této ochranné známky. Městský soud však mohl oba případy porovnat a na námitku reagovat, což neučinil. Ze zjištění, zda byly či nebyly podány připomínky, nelze dovozovat odlišnost věcí.

[18] Stěžovatel nesouhlasil s tím, že by zápisem ochranné známky získal neoprávněnou soutěžní výhodu, neboť za situace, kdy ochranná známka má odlišný význam než přihlašované služby, k tomu nemůže dojít. Nadto omezil rozsah ochrany přihlašovaného označení ve vztahu ke slovu „advokat“.

[19] Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

[20] Předseda žalovaného vyjádřil přesvědčení, že námitky týkající se nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí, respektive rozsudku městského soudu, jsou účelové. Vysvětlil, že rozhodnutí obsahuje úvahy, proč přihlašované označení nemůže plnit funkci ochranné známky, a to jak obecně, tak pro služby ve třídách 35 a 41. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2009, č. j. 4 As 1/2008 – 220 (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[21] Neodporoval konstatování stěžovatele, že úvaha týkající se zamítnutí přihlášky ve smyslu § 4 písm. b) a d) zákona o ochranných známkách není dostatečná. Uvedl však, že tomu tak je proto, že přihláška byla zamítnuta podle § 4 písm. a) téhož zákona.

[22] Přihlašované označení nemůže dle předsedy žalovaného plnit funkce ochranné známky, neboť je vytvořeno způsobem postrádajícím jakoukoli fantazijnost. Průměrný spotřebitel zná jeho význam a označení proto postrádá schopnost rozlišit výrobky a služby pocházející od různých poskytovatelů. Na těchto závěrech nic nemění okolnost registrace internetových domén, protože na ně nejsou kladeny požadavky, které musí splňovat označení zapisované do rejstříku ochranných známek.

[23] Závěrem uvedl, že konstantní judikatura na něj neklade požadavek, aby rozhodoval o všech označeních stejně, zejména pokud jsou souvislosti projednávané věci různé. Na podporu svého tvrzení odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2014, č. j. 7 As 151/2012 – 64, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2011, č. j. 9 Ca 23/2009 – 99. Dodal, že nelze paušálně odkázat na jiné mechanicky vytvořené označení a z jeho zápisu dovozovat, že přihlašované označení je zápisu schopné.

[24] Předseda žalovaného navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[25] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Poté přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[26] Kasační stížnost není důvodná.

[27] Nejvyšší správní soud se na prvním místě zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. Vlastní přezkum rozsudku městského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námítky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[28] Veškerá výše uvedená kritéria napadený rozsudek splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí opřené o dostatek relevantních důvodů. Je z něj zřejmé, proč městský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[29] Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku v tom, že městský soud se nezabýval namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí předsedy žalovaného. Nejvyšší správní soud se s uvedeným neztotožnil. Městský soud se na str. 7 napadeného rozsudku podrobně zabýval namítanou nepřezkoumatelností žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž uvedl následující: „*Pokud žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek odůvodnění, neboť chybí popis správní úvahy žalovaného, z níž by bylo lze dovodit jeho závěr, musel soud tuto námítku odmítnout jako neodůvodněnou. Podle názoru Městského soudu v Praze žalovaný vcelku srozumitelně popisuje anabázi známkoprávního řízení obledně přihlášky slovní ochranné známky zn. sp. O-343896 ve znění*

pokračování

„iadvokat“ ode dne jejího podání - dne 8. 3. 2004. V průběhu tohoto řízení došlo k částečnému pravomocnému zamítnutí této přihlášky pro služby zařazené do třídy 36 a 42 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Následně byly tedy projednávány námitky a připomínky proti zápisu této ochranné známky v rozsahu služeb zařazených do třídy 35 a 41 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb. Žalovaný srozumitelným způsobem potom v napadeném rozhodnutí objasnil důvody zamítnutí přihlášky ochranné známky, když mj. uvedl, že přiblašované označení ve znění „iadvokat“ je vyloučeno ze zápisu do rejstříku ochranných známek ve smyslu ustanovení § 4 písm. a) zákona o ochranných známkách, neboť nemá ze své podstaty schopnost rozlišit přiblašované služby pocházející od různých subjektů, přičemž se jedná o absolutní zápisnou překážku, kterou nelze překonat ani předložením dokladů o nabytí rozlišovací způsobilosti ve smyslu ustanovení § 5 téhož zákona. Opřel své závěry o rozhodnutí Tribunálu ve věci T-67/07 Ford Motor Co. v. OHIM, bod 24, z něhož vyplývá ...“

[30] Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem konstatuje, že v rozhodnutí předsedy žalovaného je dostatečným a přezkoumatelným způsobem popsána úvaha, na jejímž základě dospěl předseda žalovaného k závěru, že přihlašované označení není způsobilé odlišit služby pocházející od různých subjektů. Odkázat lze zejména na str. 9 až 11 rozhodnutí předsedy žalovaného, kde je uvedeno následující: *„slovní prvek „advokat“, resp. „advokát“, jenž je stěžejní částí předmětné přihlášky ochranné známky, je označením pro profesionálního právního zástupce zabývajícího se soustavným poskytováním právních služeb jiným fyzickým či právnickým osobám, a to zpravidla za úplatu. Nadto je třeba podotknout, že advokátem může být pouze osoba zapsaná v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. Předpona „i“, jež je umístěna před prvkem „advokat“, bývá zejména v současné době užívána jako zkratka související s internetem jako komunikační síť. Spojení dotčených výrazů do jednoho celku není neobvyklé ve své struktuře a nemění jejich vnímání nebo pochopení relevantní veřejností. Odvolací orgán uvedl, že složenina „iadvokat“ tak může relevantní spotřebitel vnímat jako označení pro poskytování advokátních, resp. právních, služeb elektronickou cestou. Ve vztahu k přihlášeným službám zařazeným ve třídě 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb je nutné konstatovat, že ačkoliv přímo nesouvisí s poskytováním právních služeb, lze jen stěží dospět k závěru, že přiblašované označení bude spotřebitel ve vztahu k přihlášeným službám (reklamní, inzertní, propagační činnost, příprava a vyhotovení daňových přiznání, daňové poradenství, pomoc při řízení obchodní činnosti, obchodního a podnikového managementu, účetní poradenství a služby v oblasti účetnictví, vedení dražeb) ve třídě 35 vnímat jako ochrannou známku. Odvolací orgán konstatuje, že spotřebitel nebude schopen podle přiblašového označení „iadvokat“ rozlišit služby pocházející od přihlašovatele, a bude se zcela jednoduše domnívat, že se jedná o služby související s advokátní činností, aniž by přiblašované označení vnímal jako sdělení o původu poskytovaných služeb. Odvolací orgán přiblédl k tomu, že obvyklá slova užívaná v běžném jazyce sice mohou mít rozlišovací způsobilost, pokud jejich význam nijak nesouvisí s výrobky nebo službami (např. apple pro počítače), které jsou jimi označovány, v předmětném případě však přiblašované označení nebude spotřebitel pro přiblašované služby ve třídě 35 vnímat jako označení fantazijní, tudíž označení s rozlišovací způsobilostí. Přiblašované označení tak nebude pro tyto služby plnit funkci ochranné známky. Co se týká služeb (vzdělávání, školení, výchova a vyučování, včetně výuky cizích jazyků a výuky právní, publikační činnost) přiblašovaných ve třídě 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb, odvolací orgán uvedl, že jejich účelem je vzdělávání, resp. rozvoj duševních vlastností, osob a s nimi úzce související publikační činnost. Tyto přiblašované služby ve třídě 41 je třeba posuzovat s ohledem na jejich účel a odvolací orgán konstatuje, že jakékoliv formy vzdělávání a publikační činnost poskytované pod označením „iadvokat“ bude spotřebitel vnímat jako služby přímo související s právním vzděláváním a jako služby úzce související s činností advokáta, neboť není neobvyklé, že advokáti vykonávají vzdělávací a publikační činnost. Přiblašované označení tak nebude ani pro tyto služby přiblašované ve třídě 41 plnit funkci ochranné známky.“*

[31] S námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu se ztotožnit nelze, neboť soud se namítanou nepřezkoumatelností rozhodnutí předsedy žalovaného zabýval a dospěl ke správnému závěru, že uvedené rozhodnutí nepřezkoumatelností netrpí. Z výše citovaných pasáží napadeného rozhodnutí jsou zcela zřejmé úvahy, na jejichž základě předseda žalovaného

dospěl k závěru o nezpůsobilosti přihlašovaného označení odlišit služby jedné osoby od služeb jiných osob.

[32] Stěžovatel dále poukazuje na to, že městský soud neposoudil jeho námitku porušení zásady legitimního očekávání a jednoznačně neuvedl, zda k porušení této zásady došlo či nikoliv. Nejvyšší správní soud konstatuje, že městský soud se uvedenou námitkou zabýval na str. 9 až 10 napadeného rozsudku, srovnej shrnutí v bodě [8] tohoto rozsudku. Ze závěrů městského soudu je zřejmé, že tuto námitku důvodnou neshledal s odkazem na nutnost posuzovat každé přihlašované označení individuálně (je nutné brát v úvahu dojem, jakým označení působí, s přihlédnutím k povaze výrobků a služeb a dalším relevantním faktorům), přičemž přezkum zákonnosti ochranné známky „e-arbiter“ nemohl být předmětem tohoto řízení. Dále konstatoval, že odlišnému posouzení zápisné způsobilosti může svědčit i to, že na rozdíl od známky přihlášené stěžovatelem nebyly proti zápisu uvedené známky podány námitky a připomínky, což svědčí o jiném vnímání přihlašovaného označení spotřebitelskou veřejností.

[33] Nejvyšší správní soud následně přistoupil k posouzení kasačních námitek směřujících do věcného posouzení sporu, tj. zápisné způsobilosti přihlašovaného označení. Podle § 4 písm. a) zákona o ochranných známkách se do rejstříku nezapíše označení, které nemůže tvořit ochrannou známku ve smyslu § 1. Podle § 1 zákona o ochranných známkách může být ochrannou známkou *za podmínky stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, bary, kresby, písmena, číslíce, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.*

[34] Předseda žalovaného i městský soud dospěli k závěru, že přihlašované označení „iadvokat“ není ve vztahu k přihlašovaným službám ve třídách 35 a 41 způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby, tedy že není u přihlašovaného označení naplněna druhá z podmínek ustanovení § 1 zákona o ochranných známkách. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem ztotožňuje.

[35] Jak správně konstatoval předseda žalovaného i městský soud (a stěžovatel tyto závěry v kasační stížnosti opakuje a nic proti nim nenamítá), přihlašované označení bude relevantní průměrný spotřebitel (k pojmu průměrného spotřebitele viz rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 16. 7. 1998, sp. zn. C-210/96, ve věci Gut Springenheide GmbH, popř. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2013, sp. zn. 23 Cdo 1757/2012) vnímat jako označení pro poskytování advokátních/právních služeb elektronickou cestou/prostřednictvím internetu.

[36] V projednávané věci je označení „iadvokat“ přihlašováno pro služby ve třídě 35 (reklamní, inzertní, propagační činnost, příprava a vyhotovení daňových příznání, daňové poradenství, pomoc při řízení obchodní činnosti, obchodního a podnikového managementu, účetní poradenství a služby v oblasti účetnictví, vedení dražeb) a 41 (vzdělávání, školení, výchova a vyučování, včetně výuky cizích jazyků a výuky právní, publikační činnost). Je pravdou, že přihlašované označení na tyto služby nijak neodkazuje, nepopisuje je, ani s nimi bezprostředně nespojuje. Na druhou stranu nelze odhlédnout od toho, že advokáti často uvedené služby poskytují (ačkoliv lze souhlasit se stěžovatelem v tom, že se zpravidla nejedná o primární a nejobvyklejší poskytovatele těchto služeb). Není nijak neobvyklé, pokud advokát poskytuje poradenství v oblasti daní (což ostatně § 2 zákona č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, advokátům umožňuje), poradenství v oblasti účetnictví či managementu. Advokáti rovněž běžně poskytují vzdělávání/školení zejména v oblasti práva a v této oblasti i běžně publikují.

pokračování

[37] Průměrní spotřebitelé nebudou přihlašované označení „iadvokat“ vnímat jako označení o původu přihlašovaných služeb (tedy v tom smyslu, že by si na základě tohoto označení identifikovali konkrétního poskytovatele přihlašovaných služeb), ale budou toto označení vnímat jako označení pro advokátní/právní a související služby poskytované prostřednictvím internetu (elektronickou cestou). Při přečtení označení „iadvokat“ se tedy průměrnému spotřebiteli nevybaví konkrétní poskytovatel služeb (konkrétní osoba), ale pouze to, že se jedná o poskytování právních a souvisejících služeb advokátem (příslušníkem této profese zapsaným v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou) prostřednictvím internetu.

[38] Je pravdou, že přihlašované označení je způsobilé v rámci přihlašovaných služeb odlišit tu skutečnost, že je služba poskytovaná advokátem, jakožto osobou zapsanou v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou, na rozdíl od služeb poskytovaných jinými osobami (např. daňovými poradci, ekonomickými poradci či jinými právníky – lektory v oblasti práva). Tato skutečnost však neznamená, že by přihlašované označení mělo dostatečnou rozlišovací způsobilost ve smyslu § 1 zákona o ochranných známkách, protože ačkoliv je přihlašované označení způsobilé odlišit, že se jedná o služby poskytované advokátem (a nikoliv jinou osobou), není již způsobilé odlišit, o jakého konkrétního advokáta se jedná (za situace, kdy advokáti přihlašované služby běžně poskytují). Základním znakem ochranné známky však dle § 1 zákona o ochranných známkách je způsobilost odlišit výrobky či služby jedné konkrétní osoby od výrobků či služeb jiných osob.

[39] Běžně používaná slova mohou mít rozlišovací způsobilost, pokud konkrétní běžně používané slovo nijak nesouvisí s výrobky nebo službami, pro něž je přihlašováno. Jako příklad takového označení lze uvést označení apple (anglicky jablko) pro počítače, nebo označení camel (anglicky velbloud) pro cigarety. V těchto případech si průměrný spotřebitel uvedené slova nijak nespojí s uvedenými výrobky, bude je tedy pro uvedené výrobky vnímat jako označení vymyšlená, nesouvisející. Takováto označení mohou pro nesouvisející výrobky/služby tvořit ochrannou známku. V posuzovaném případě je však situace odlišná. Právě z toho důvodu, že přihlašované služby jsou advokáty běžně poskytovány (viz výše), nebudou průměrní spotřebitelé označení „iadvokat“ pro přihlašované služby vnímat jako označení vymyšlené, bez souvislosti s přihlašovanými službami, resp. bez souvislosti s advokáty, jakožto příslušníky specifické profese. Takovéto označení tedy nemůže pro přihlašované služby tvořit ochrannou známku.

[40] Poukaz stěžovatele na to, že má zaregistrovány internetové domény www.iadvokat.cz, www.iadvokat.eu a www.iadvokat.hk, není v posuzované věci nijak relevantní. Internetové domény nejsou průmyslovým právem, které by se zákonem upraveným způsobem zapisovalo do určitého rejstříku. Jedná se o smluvně získané právo soukromoprávní povahy. Rovněž je nezbytné poukázat na to, že jako doménu lze zaregistrovat v podstatě jakoukoliv technicky přípustnou kombinaci znaků a číslic, pokud dosud není zaregistrována (srov. Kupka, P.: *Doména jako ochranná známka?* Právní zpravodaj. C. H. Beck, č. 1/2003, s. 6). Na zápis ochranné známky se oproti tomu uplatní zákonná úprava, která klade na zapisovaná označení jisté požadavky (viz § 4 až 7 zákona o ochranných známkách).

[41] Nezbyvá než poukázat na to, že stěžovatelova přihláška ochranné známky byla zamítnuta na základě § 4 písm. a) zákona o ochranných známkách, neboť přihlašované označení nemůže tvořit ochrannou známku. V takovém případě pak nepřipadá v úvahu získání rozlišovací způsobilosti užíváním v obchodním styku ve smyslu § 5 zákona o ochranných známkách. Tvzení stěžovatele, že si jej spotřebitelé s jím zaregistrovanými doménami spojují a v souvislosti s nimi je jim znám, tedy není nikterak relevantní.

[42] Stěžovatel v kasační stížnosti dále namítá porušení zásady legitimního očekávání s odkazem na zapsanou ochrannou známku „e-arbiter“. K této námitce je nutné nejprve odkázat na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 10 As 100/2014 – 120, kde bylo konstatováno následující: „*Nejvyšší správní soud k tomu v obecné rovině poznamenává, že posuzování podobnosti ochranných známek představuje odbornou činnost, jejíž výsledek je zpravidla odvislý jednak – a to především – od posouzení celkového vyznění zapisovaných označení, jednak také od posouzení jejich jednotlivých detailů. Městský soud (a ostatně i předseda žalovaného) v této souvislosti správně uvedl, že „každé (námitkové) řízení je individuální a při rozhodování v něm hraje roli řada konkrétních skutkových okolností daného případu, které musí být brány v úvahu, přičemž významnou roli mající vliv na výsledek řízení mohou brát i drobné rozdíly.“ Tato skutečnost je přitom pro hodnocení „obdobností“ jednotlivých známkoprávních případů klíčová. Uvedené sice neznamená, že by zápisný úřad svou rozhodovací činností v řízení o ochranných známkách nemohl v jejich určitých aspektech vytvořit ustálenou správní praxi, tato se však z povahy věci (tj. skutkové odlišnosti jednotlivých případů) zpravidla nemůže dotýkat otázek posuzování konkrétních napadených ochranných známek (zde označení obsahujících slovní prvek „SKY“), nýbrž dopadá na ustálené postupy, jež k výslednému posouzení vedou. I za této situace však musí soud, je-li v soudním řízení porušení dosavadní správní praxe namítáno, vždy zkontrolovat to, zda případy, jež měly určitou správní praxi založit, jsou vůči posuzované věci z hlediska pravidla založeného správní praxí typově podobné. Pokud tomu tak není, je porušení uvedené zásady respektování správní praxe v obdobných případech vyjádřené v § 2 odst. 4 správního řádu v zásadě vyloučeno.“*

[43] S odkazem na citované lze tedy konstatovat, že každé přihlašované označení je nutné posuzovat vždy přísně individuálně. Významný vliv na výsledek mohou mít i drobné rozdíly. Zápis konkrétních označení do rejstříku ochranných známek zpravidla nezakládá legitimní očekávání, že bude zapsáno i jiné označení (i pokud by takovéto označení bylo vytvořeno obdobným způsobem jako zapsaná označení).

[44] Co se týče označení „e-arbiter“ a označení „iadvokat“, je nutné brát v úvahu zejména následující podstatné odlišnosti. 1) Označení advokát má podstatně užší význam než označení arbitr/arbiter. Advokátem je osoba zabývající se soustavným poskytováním právních služeb zapsaná v seznamu vedeném Českou advokátní komorou. Oproti tomu pod obecnějším pojmem arbitr si průměrný spotřebitel může představit jakoukoliv osobu působící jako rozhodčí určitého sporu. Průměrný spotřebitel si tedy pod uvedeným pojmem může představit rozhodčího ve sportu, znalce, soudce a samozřejmě i rozhodce ve smyslu zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů. Nelze rovněž zapomínat na finančního arbitra ve smyslu zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi. 2) Označení „e-arbiter“ obsahuje na rozdíl od přihlašovaného označení mimo označení profese/povolání (resp. v případě označení arbitr spíše označení skupiny osob rozhodující spory) dva specifické znaky „e“ a „-“. Přihlašované označení obsahuje pouze jeden specifický znak „i“.

[45] S odkazem na výše uvedené lze uzavřít, že zápis slovní ochranné známky „e-arbiter“ do rejstříku ochranných známek nemohl založit stěžovateli legitimní očekávání, že bude jím přihlašované označení „iadvokat“ do rejstříku rovněž zapsáno. Uvedená označení totiž vykazují podstatné odlišnosti a jsou průměrným spotřebitelem jinak vnímána.

[46] Stěžovatel dále rozporuje závěry městského soudu vyslovené obiter dictum, že by přihlašovatel označení „iadvokat“ jeho zápisem do rejstříku ochranných známek získal neoprávněnou soutěžní výhodu. K této námitce Nejvyšší správní soud uvádí, že je nadbytečné se jí zabývat, neboť uvedený názor byl vysloven pouze obiter dictum, tj. nad rámec rozhodovacích důvodů. I pokud by zdejší soud souhlasil se stěžovatelem a konstatoval, že přihlašovatel uvedeného označení by nezískal neoprávněnou soutěžní výhodu, nic by to nezměnilo na výše uvedeném závěru, že označení „iadvokat“ není způsobilé odlišit služby

pokračování

jedné osoby od služeb jiných osob, v důsledku čehož nemůže být zapsáno do rejstříku ochranných známek.

V. Závěr a náklady řízení

[47] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

[48] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu